

PARTELET

Több támogatást a deszki pártszervezetnek!

Három hete már,

Lehet,

hogy a deszki kommunisták is újválasztották a községi pártszervezet vezetőjét. Segített a tagyűlés előkészítésében a szegedi járási pártbizottság is, de a választás megtörténte után ügyet sem vetett tovább Deszke. Természetesen meg tudják magyarázni, hogy miért. Közeledek a járási párttervezet és a beszámoló összeállítására sok gond, vesződséggel jár. Ez igaz is. A pártbizottság tagjai és munkatársai közül azonban törődnie kellene valakinek a községi alapszervezetekkel is; törődnie kellene az új vezetőségekkel.

Mi a hiba

Deszken? A pártvezetőség újonnan megválasztott tagjai csetlenek-botlanok, munkájukban bizonytalanok. Márpedig a pártszervezet vezetőinek a feladatokat tisztán látó, határozott embereknek kell lenniök, ha az egész községet meg akarják mozgítani a fejtrágyázás, a vetés, a növényápolás sikere céljából. Kotlár Sándor egyéni paraszt vezetői tagnak ezekben a napokban nemcsak jópéldát kell mutatnia a termelésben, hanem meg kell alaposan szerveznie az állandó politikai tömegmunkát. Viszont Kotlár elvtárs még nem járatos a vezetésben. Még a népnevelőtervezetről frandó jelentés is gondokat okoz neki, hiszen nem foglalkozott azelőtt ilyesmivel. A járási pártbizottság kiküldötteit pedig nem is látta a tagyűlés óta.

hogy azt mondják erre a járásnál: miért nem segít neki a párttitkár, aki régebben is tagja volt a vezetőségnek? Alljunk meg egy szóra! Kószó Jánosné párttitkárnak is megvan a véleménye a segítséget illetően. Azon a vezetőségi ülésen, ahol elosztották sietve-kapkodva a reszortokat, Farkas elvtárs, a járási pártbizottság instruktora valahogy ilyenformán instrualta: „A pártszervezet feladata, hogy segítse a tanácsot”. Nem nagyon tudott mit kezdeni a párttitkár ezzel az „útmutatással”. Azóta volt ugyan egy titkári értekezlet, amit Terhes József elvtárs tartott, de ott se lett sokkal okosabb. Még azt is csak mintegy véletlenül tudta meg Kószó elvtársnő, a Megyei Pártbizottság egyik kiküldöttjétől, hogy Deszken ezentúl községi pártszervezet lesz a községi pártbizottság helyett.

Egy alkalommal

Terhes elvtárs azt mondta a párttitkárnak: „Most a tavaszi munkák a legfontosabbak”. Igaz, ezt csak úgy mellékesen említette meg, mert sokkal „fontosabb” ügyben, a változásjelentések dolgában járt kint a községben. Dehiszen, hogy a tavaszi munka a legfontosabb, ezt minden dolgozó paraszt tudja Deszken. Tavaly tavasszal muszájképpen kihordták a trágyát a faluszelei kúbigdörökbé, mert nem tartották érdeemesnek, hogy növeljék vele a talaj termőerejét. Ma már minden trágyát összeszedtek ezekből a gödörökből és felhasználták. Kétségtele-

Az a véleményünk.

hogy itt nem csupán a pártmunka öncélú megjavításáról, hanem a mezőgazdasági termelés fellendítéséről, a nép mind jobban növekvő igényeinek kielégítéséről van szó. Deszke elég nagy község, határszéli fekvésénél fogva politikailag is fontos terület, amit nem szabad figyelmen kívül hagynia a szegedi járási pártbizottságnak. Éppen azért kell sokkal jobban patronálnia a deszki pártszervezetet, hogy a járási párttervezetben, a járási pártbizottságtól nem mennek ki hosszabb időre, hogy megmutassák az új vezetőségnek a határozott utat.

N. I.

A magyar tudós, ha külföldön jár, népének, a béke népének követe

Fodor Gábor elvtárs, Kossuth-díjas egyetemi rektor beszámolója az egyetemi békegyűlésen

A Szegedi Egyetem Természettudományi Karának Békebizottsága rendezésében szerdán délután 1 órakor a Béke-épület Beloiannisz-terében Fodor Gábor Kossuth-díjas egyetemi rektor, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja beszámolt kóthetes svájci útjáról. A hatalmas előadótérmet zsúfolásig megtöltötték a hallgatók, egyetemisták, tanárok, most érettségiző diákok, akik jövő ilyenkor már tanítványai lesznek Fodor Gábornak és az elnökségben helyet foglaló professzoroknak.

Szőkefalvi Nagy Béla Kossuth-díjas matematikus üdvözölte Fodor Gábor rektort, a kiváló tudóst, aki a napokban kapta meg érdeméyes kutatómunkájának elismeréseként másodszer a Kossuth-díjat. A hallgatóság örömteli ünneplése után Fodor elvtárs emelkedett szólásra, hogy elmondja kóthetes svájci útjának tapasztalatait. Beszámolójában elmondta, hogy 11 éve tagja annak a svájci kémiai tudományos társaságnak, melynek meghívására Zürichbe utazott, hogy ott egy tudományos kongresszuson beszámoljon a magyar kémiai tudomány fejlődéséről, személyes kutatásainak eredményeiről. — Megtisztelő, de nem könnyű feladatnak tettem eleget akkor, amikor a világ színe elé állítva beszéltem végzet és most folyó munkáinkról, Nyugaton élő és dolgozó tudós társaim előtt. A magyar tudós, ha külföldön jár, népének, a béke népének követe. Ez a gondolat vezérelt. Be kellett bizonyítanom Zürichben, ahol első ízben tartottam idegen nyelven előadást, hogy a magyar kémiai tudomány nem jár gyermekcipőben, hogy megérdemli a világ tudósainak figyelmét. A tropán alkaloidok területén végzett kutatásaim eddigi eredményei felkeltették a nyugati tudósok érdeklődését a magyar tudományos élet, a kémiai tudomány iránt. A kongresszuson az idő rövidsége és a program zsúfoltsága miatt nem bocsátkozhattam hosszú vitába a résztvevőkkel, viszont Bazelben, ahova Reinstein professzor meghívására érkeztem, korlátlan időt bocsátottak rendelkezésemre, így itt a vita szabadabb szárnyalású volt. Bazelben úgy beszélhettem, mintha Szegeden lennék, Zürichben úgy, mint amikor Pesten beszéltem. Azt mondja Pétefi, a hegy-völgy vidékéről: „Tán csodállak ám, de nem szeretlek”. Így voltam én Zürichben.

A bazeli látogatás után rengeteg meghívást kaptam olyan tudósoktól, akik velem egy munkaterületen dolgoznak. Ezeket a találkozókon érthetők meg legjobban egymást, mert a kongresszuson a vita korlátok között mozoghatott

csupán. Akármire jártam, a kantonok bármelyik egyetemére látogattam el, újra és újra jóleső érzéssel, büszkeséggel töltött, hogy ismerik és becsülik a magyar tudomány eredményeit. Vendéglátóim kifogyhatatlanok voltak kérdéseikben. Érdeklődésük középpontjában a szakmai munka mellett az állt, hogyan áll Magyarországon a tudomány szabadsága, igaz-e, hogy a magyar egyetemeken csak fiatal tanárok taníthatnak, az idősebbek nem megfelelőek a fennálló rendnek, s kérdéseikben felvetették azt is, többek között, hogyan folyik a tudós utánpótlás. Fodor elvtárs válaszában elmondta, hogy a mi tudományos életünk szabad, mindenki olyan területen dolgozik, amilyen terület leginkább felkelti érdeklődését, az államunk minden segítséget megad a kutató tudósok munkájához. Ami pedig a fiatal tanárok illeti, jönnek csak el, megláthatnak egyetemeken, hogy újságjaik nem, az igazat írják.

Fodor Gábor elvtárs kóthetes útja alatt számtalan tanulejt vetett annak az érdeklődésnek, melyet tudományos életünk iránt tanúsítanak a svájci tudósok. Kifejezésre juttatott és őszinte kívánságuk, hogy közös témájú kutatómunkáinkkal ne fussunk versenyt, hanem

időnként cseréljük ki tapasztalatainkat, mert az igazi tudomány az egész emberiség közös ügye, így országghatárokon felel.

— Beszélgettem — mondta többek között Fodor elvtárs — egy nemzetközileg ismert professzorral, akitől amikor megkérdeztem, hogy eljönne-e egyszer hozzánk Magyarországra, azt válaszolta, szívesen megtenné, de most ő Amerikába készül ösztöndíjjal, a Howard Egyetemre és ha megtudnák, hogy Magyarországon járt, nem hívnák meg. A békekemogalommak igyekszik határt vonni Amerika merev álláspontjával, amelyet a népi demokratikus országokkal szemben tanusít. Elég, ha valaki eljön hozzánk, máris a megbízhatatlanok listájára kerül.

Fodor Gábor Kossuth-díjas beszélt még a svájci egyetemek oktatási rendszeréről, egyes egyetemek anyagi ellátottságáról. Megmutatta a svájci kollégáknak, a szegedi egyetem Béke-épületét, tantermeit, laboratóriumainak felszerelését képeken. Egyaránt elismeréssel adóztak.

— A feladatot, hogy megismeressem népünk építőmunkáját a tudomány területén, becsülettel teljesítettem — fejezte be beszámolóját Fodor elvtárs.

Egy héttel később tartják a termelőszoveikezetek dolgozóinak országos tanácskozását

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége és a minisztertanács közli, hogy a termelőszo-

vetek dolgozóinak országos tanácskozását március 19—20. helyett március 27-re hívja össze.

Javultak az Olasz Kommunista Párt választási esélyei

Angol lap a baloldali pártok olaszországi előretöréséről

(MTI). A „Manchester Guardian” római tudósítója hosszabb cikkben foglalkozik a baloldali pártok olaszországi előretörésével.

A lap bevezetőül elmondja, hogy a baloldali pártok nagyarányú olaszországi előretörése aggodalommal tölti el az amerikai hivatalos köröket, annak ellenére, hogy a vezető olasz politikuskok nyilatkozatokban és cikkekben igyekeztek bizonyítani, hogy

számukra „az olaszországi helyzet nehéz, de nem veszélyes.”

A „Manchester Guardian” megállapítja, hogy

az Olasz Kommunista Párt választási esélyei javultak. Ez nagyrészt saját türelmes munkájának és szervezkedésének köszönhető.

de mindenesetre annak, hogy Dél-Olaszország népe politikai öntudatra ébredt.

Két hét alatt háromezerszáz ifjúmunkás és diák kérte felvételét Németország Szocialista Egységpártjába

Berlin (MTI). A Német Demokratikus Köztársaság dolgozói lelkes munkaversennyel készülnek Németország Szocialista Egységpártja március 30-án kezdődő IV. pártkongresszusára. A kongresszusi előkészületek során a német ifjúság

újra kifejezi a munkásosztály pártjába vetett rendíthetetlen bizalmát. Március első felében háromezerszáz ifjúmunkás, fiatal alkalmazott és diák kérte felvételét Németország Szocialista Egységpártjának tagjelöltjei közé.

A pápa kegyelje

A közelmúltban a La Quinzaine című francia katolikus lap közzölte a hírt, hogy XII. Pius Pápa a „Krisztus rend” legmagasabb fokát adományozta Franconak, a spanyol nép vöröskeresztű hőhírnökének. Ez a kitüntetés egyébként a legmagasabb pápai kitüntetés egyike, amelyet a XIV. században alapítottak kiváló katolikus személyek és államfők részére.

Emléksünk még azokra az időkre, amikor a Vatikán az éledő, ébredező fasizmust istápolta, nem csekély lelkesedéssel. — XI. Pius Pápa volt az, aki 1929. februárjában így nyilatkozott Mussoliniról: „Olyan ember, akít a gondviselés hozott nekünk”. Majd a Valikán hivatalos véleményét képviselve Vannutelli bíboros a következőket mondta: „Nagy csodálójá vagyok Mussolininek, ennek az acélakarattal és fenkölt szellemmel megáldott államférfiúnak, a római szellem és nagyság leléteményesének”.

Hasonló volt a Vatikán állásfoglalása a tipikusan fasiszta, rablójellegű abesszíniai háborúval kapcsolatban. Így a Vatikán hivatalos lapja az Osservatore Romano a gyarmati háborúra való biztatásként a következőket írta: „A gyarmatosítást ma az emberi szolidaritás nagyszerű munkájának kell tekinteni”.

Schuster bíboros 1937. február 26-án mondott beszédében, így nyilatkozott Mussoliniról: „Isten olyan tulajdonságokat ruházott Benito Mussolinire, amelyek őt, — az ő történelmi alakját Augustus és Nagy Konstantin fenkölt szelleméhez teszik hasonlóvá”. Nem árt tudni, hogy ugyanez a Schuster bíboros volt az, aki a felszabadulás után egyházi terror hadjáratot indított, azok ellen az olasz katolikusok ellen, akik a Népi Demokratikus Front jelöltjeit propagálták és reájuk akarták szavazataikat leadni.

Tehát ugyanez a Schuster bíboros, aki Mussolinét Augustus és Nagy Konstantinnal hasonlította össze, államférfiúi nagyságban, felszabadulás után a Népi Demokratikus Frontra való szavazást — halálos bűnnek — nyilvánította.

Volt már idő, amikor nagy volt a fasizmusért való lelkesedés a Vatikán részéről. Így 1938. januárjában 72 püspök és 2340 plébános járult a Plazzo Veneziaába, Mussolini rezidenciájába — a ducea üdvözlésére és ünneplésére.

— Hol van azóta Mussolini és mit hozott Olaszországnak és az egész világnak a fasizmus. „Sok-sok millió ember okatlan halálát és nyomorúságát. És a józanul gondolkodó emberek millió, köztük az olaszok is saját bőrükön tanulták meg gyűlölni a fasizmust, az emberiségnek ezt a rákfenéjét. Gondolkodóba ejti az embert, hogy ilyen előzmények után mi ösztönözte XII. Pius arra, hogy a fasiszta hőhír Franconak, Mussolini és Hitler szövetségének az egyik legnagyobb egyházi kitüntést adományozza... Talán nem volt elég neki a háborúból, a véres fasiszta diktatúrákból és meg akarja mutatni, hogy a fasiszta zsarnok Franco az, akít a Vatikán ideális államfőnek és politikusnak tart? Ilyen politikai irányzatot akar a pápa propagálni a hívő katolikusoknak?”

A fasiszta politika már megmutatta, hogy hová vezet, — a történelem szemétdombjára. És ha nem ma, akkor holnap Franco is, úgy, mint a többi fasiszta, ide fog kerülni, hiába a nagy kegy, a vállveregető kitüntetés.

ERCES FERENC

A Magyar Népköztársaság honvédelmi miniszterének távirata a Mongol Néphadsereg ünnepe alkalmából

Szancsjin Altábornagy Elvtársnak, a Mongol Népköztársaság honvédelmi miniszterének,

ULAN-BATOR

Engedje meg, hogy a Magyar Néphadsereg személyi állománya nevében a legforróbb üdvözlétemet küldjem a Mongol Néphadsereg harcosainak, tiszthelyetteseinek, tisztjeinek és tábornokainak a Mon-

gol Néphadsereg megalakítása 33. évfordulója alkalmából.

További sikereket kívánok Önnek és a baráti mongol néphadseregnek a harci és politikai kiképzésben, a mongol nép békés építőmunkájának védelmében.

Bata István altábornagy, a Magyar Népköztársaság honvédelmi minisztere

A vietnami néphadsereg újabb sikere Észak-Vietnamban

Párizs (MTI). Párizsban egyetemásra érkeznek a hírek a vietnami néphadsereg hatalmas lendületű támadásáról Dien Bien Phu megerősített tábor ellen.

Egy francia hivatalos katonai szóvivő már kénytelen volt elismerni, hogy

a heves küzdelemben a vietnami néphadsereg egyes osztagainak egy ízben már sikerült körülbelül 800 méternyire megközelíteni a védelmi gyűrű központját.

A vietnami néphadseregnek a hétfőre virradó éjjel

sikerült a védelmi övezet északi szakaszában egy második ellenállási központot is elragadni a franciáktól, miután szüntelen ágyútűzben és közelharcban legyűrték a védők ellenállását.

A néphadsereg ezen sikere annál jelentősebb, minthogy a szóbanforgó megerősített állás kulcsfontosságú a repülőterek védelme szempontjából. A két repülőterre szüntelen ágyútűz zúdul és így gyakorlatilag már nem használhatók erőstítek és anyagi utánpótlás szállítására.

Magyar művészek hangversenye Moszkvában

Moszkva (TASZSZ). A Magyar Népköztársaság művészei nagy sikerrel hangversenyeznek a szovjet főváros legnagyobb hangversenytermeiben. A március 16-án a moszkvai konzervatórium nagytermében megrendezett hangverseny kezdete előtt Ivan Martinov zenekritikus röviden ismertette a magyar zenekultúra fejlődését, a mai magyar zeneszerzők munkásságát.

Hangversenyen a szovjet rádió szimfónikus zenekara játszott Somogyi László Kossuth-díjas, a Magyar Népköztársaság Erdemes Művésze, Bántay Tivadar oboa-művésze, VIT-díjas vezetésével, illetve közreműködésével.

A moszkvaikait meleg fogadtatásban részesítették a magyar művészeket.

Az 1954. évi hadügyi költségvetés a francia parlament előtt

Párizs (MTI). A francia nemzetgyűlés március 16-án kezdte meg a Laniel-kormány 1954. évi hadügyi költségvetési előirányzatának tárgyalását.

A felszólalók már az első napi vitában egyértelműen rámutattak, hogy

a költségvetési előirányzatban túlközöző kormánypolitika alárendeli a nemzet érdekeit az atlanti paktumnak és az «európai védelmi közösség» tervének.

A bizottság jelentése szerint az 1954. évi katonai költségvetési előirányzat végösszege 1110 milliárd frank és ezen belül 291 milliárd frank az indoknái háború céljait szolgálja.

A végösszeg magában foglalja az

amerikai kormány részéről kilátásba helyezett dollár-«segély» egy részét is.

A felszólalások során König tábornok, URAS-párti képviselő hangoztatta, hogy véleménye szerint

a katonai költségvetés állandó emelkedése ellenére egyre jobban csökken a francia fegyveres erők hatékonysága.

Soustelle volt miniszter, az RPF főtitkára Lyonban egy gyűlésen rámutatott arra,

«Ha a francia parlament megszavazná az európai védelmi közösséget, ez azt jelentené, hogy beletörődünk a háborúba.

A demokrácia akkor üres szó maradna csupán, nemzeti függetlenségünk pedig eltűnne».